

[Svend Auken]

Hr. Dohrmann sagde, at man skulle vedtage dette forslag for at forhindre, at folk, der havde været 15-20 år på en arbejdsplads, men som ikke ville melde sig ind i en fagorganisation, efter at der var indgået eksklusiv-aftale, kunne blive afskediget, og at man ville forhindre det med vedtagelsen af dette forslag. Ja men det er for længst vedtaget i folketinget. Min hukommelse strækker ikke til at sige mig, om hr. Dohrmann stemte for eller imod eller undlod at stemme ved denne lejlighed, men det er i hvert fald vedtaget af et stort flertal i folketinget.

Hr. Kofod-Svendsen var inde på spørgsmålet om beskyttelse af friheden ved ansættelse, og så vil jeg gerne spørge hr. Kofod-Svendsen, om han er klar over, at det er fuldt lovligt for en dansk arbejdsgiver at undlade at ansætte et menneske, fordi vedkommende er cand.theol., over 40 år, har fuldkæg og bor i Birkerød. Hvad er det så for noget tåg at tale om, at eksklusivaftaler skulle gøre noget voldsomt indgreb i arbejdsgivernes ansættelsesret og de arbejdssøgendes frihed?

Til sidst det egentlige spørgsmål i denne sag: hvad vil ministeren, hvad vil regeringen? Nu forstår jeg, at man vil følge folketinget – det er jo glædeligt, positivt, en ny stil – men hvad vil man selv lægge op til? Hvad er det, man vil? Ministeren har sagt, at der er mange dokumenterede eksempler på misbrug til trods for den lovændring, der skete i 1981-82. Vi vil i udvalget bede om at få dem alle, for hvis der er tale om misbrug, skal det selvfølgelig dokumenteres, men jeg synes, at ministeren kunne nævne bare 5 eksempler; 5 er vel et lille tal, når man har sagt, at der var mange misbrug.

For det andet har ministeren sagt, at hun vil ændre den lov, der blev vedtaget i sin tid. I hvilken retning vil ministeren ændre den? Hvad er det, der skal slås fast? Kort sagt: hvad er det, regeringen vil på dette område? Det synes jeg at hr. Estrup havde fuldstændig ret i at spørge om før.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg vil gerne sige til hr. Svend Auken, at jeg ikke på noget tidspunkt har sagt, at der har været misbrug af den lov, som eksisterer i dag. Jeg har sagt, at denne lov har været i kraft et par år, og at vi har gjort nogle erfa-

ringer med den. Da vi vedtog loven i sin tid, var vi vel også alle sammen enige om, at den løste nogle af problemerne, men at den ikke dækkede alle områder. Det må være faktum.

Det, jeg nu siger, er, at regeringen gerne vil være med til at sikre, at et menneske ikke kommer i den situation, at han eller hun ikke kan få arbejde, fordi vedkommende ikke er medlem eller ikke ønsker at være medlem af en bestemt fagforening. Det er det, regeringen vil.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Der er blevet talt enormt meget om personlig frihed som en eller anden abstrakt størrelse, der bare svæver rundt i luften. Men hvornår støder individets såkaldte frihed sammen med kollektivets demokratiske rettigheder, kunne man spørge sig selv om, og hvornår svækker den enkeltes såkaldte frihed til at gøre, hvad pokker der lyster én, de rettigheder og goder, som kollektivet har opnået ved lige netop at stå sammen? Og hvem har glæde af, at der på en arbejdsplads er arbejdskraft, der er splittet op i flere forskellige fagforeninger? Det er ikke arbejderne selv, der har gavn af det, det er kun én eneste arbejdsgiveren.

Selv om hr. Svend Auken har ret i, at eksklusivaftalerne ikke dækker et ret stort område af arbejdsmarkedet – jeg tror nu, det er mere end 1 pct., for f.eks. inden for byggefagene har man jo i tonsvis af tiltrædelsesoverenskomster med eksklusivaftaler i – så mener jeg faktisk, vi skal gå den anden vej: vi skal have mange flere eksklusivaftaler.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Arbejdsministeren spurgte mig om, hvad jeg med min indstilling til eksklusivaftaler mente man skulle gøre i tilfælde, hvor det drejede sig om en person, som ikke kunne komme i arbejde på grund af en eksklusivaf-tale. Jeg kan så stille arbejdsministeren det modspørgsmål, hvilken person arbejdsministeren tænker på, hvad arbejdsministeren ville gøre, hvis det nu drejede sig om en læge, og om dette forslag også omfatter lægeorganisationer.

Men derudover vil jeg sige, at det principielle i den holdning, som det radikale venstre